

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XXXVII. Henricvs II. Elector XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

pam, quarum primam comiserunt abutendo per sumum nefas dape
 Evcharistica clam ablata: alteram fundendo Christianorum par-
 volorum sanguinem, & praestigiis adhibendo: tertiam denique
 puteos inficiendo. An. Salutis 1284. multorum lacrymis paren-
 tatum est, postquam 24. annis Moguntiam Archipraesul illustra-
 vit sub novem Pontificibus Romanis, nimirum Alexandro IV.
 Urbano IV. Clemente IV. Gregorio X. Innocentio V. Hadria-
 no V. Joanne XIX. Nicolao III. & Martino II. Sepulto Wer-
 nero Canonicorum partes geminae paribus suffragiis in Electorem
 suum delegerunt Gerardum Comitem Eppensteinium Treviren-
 sem Archidiaconum, & Petrum Reichensteinium Basileensem Ca-
 nonicum, majoris Ecclesiae inter Moguntinos Praepositum, quon-
 dam Rudolphi Habsburgici Medicum. Annis tribus discordia
 pertinax Sedem reliquit viduam: denique inter duos litigantes gau-
 dere tertium jussit Honorius IV. Pontifex, ea tamen moderatione,
 ut Petrum Reichensteinium Basileensibus Episcopum dederit,
 Gerharo autem spem promotionis fecerit maximam. Ca-
 terum inter duos litigantes ille tertius fuit

XXXVII. HENRICVS II. ELECTOR XXI.

Henricus II. inter Episcopos Basileenses hujus nominis IV.
 Isenae in Suevia ex parentibus tenuis fortunae natus: pra-
 claris tamen animi dotibus & virtutibus viam ad lauros
 & mitras sternere sibi didicit: inter Monachos enim D. Francisci
 cooptatus, Doctoris Theologiae insignia capeffivit, discipulorum
 haud paucorum Magister, & paulo post Lucernae Basileaeque Gu-
 ardianus, ut vocant, ubi simul Rudolpho Comiti, & mox Impe-
 ratori a sacris confessionibus, consiliis & legationibus fuit. An.
 1274. inter dissidentes Canonicos, nemine tamen dissidente lectus
 Episcopus, munus suum obivit magno totius Dioecesis emolumen-
 to. An. 1285. Legatum mittere Romam constituit ad Hono-

rium IV. Pontificem Imperator Rudolphus. Committitur Henrico legationis munus & gravissimarum juxta tractandarum cum Pontifice rerum. Hujus porro legationis optatissimus Pontifici fuit successus, quando Rudolphus sacrae Sedi confirmavit Bononiam, Romaniolam, & simul Exarchatu Ravennate cessit. Officio legati praeclare functus Henricus, Pontificis summam erga se gratiam ita promeritus est, ut pinguem bene navatae operae remunerationem exspectare posset; & bene expectasse eventus probavit: creatus enim ob id maxime Elector Moguntinus, tribus annis placuit multis, & multis displicuit; hos inter Canonici ægro animo sustinuerunt Electorem & Archipræsulem obscuro loco natum, & invitis obtrusum. Annus vitae ultimus erat Henrico 1288. Ferè cum Honorio IV. in Sedem promotus & morte remotus.

XXXVIII. GERARDVS II. ELECTOR XXII.

Gerardus II. Comes Eppensteininus jam non unius tantum partis, sed ferè omnium calculis electus Archipræsul, audita sui electione ac promulgatione lætus, contendit Romam quamprimum, ubi à Nicolao IV. Pontifice Archiepiscopus consecratus, & pallio est exornatus. In Germaniam redux Hanoviae Comitem procacius multa dicentem & facientem coercuit, simulque Fuldenses subditos contra Principem suum seditiosos in ordinem redegit. Anno 1291. Rudolpho Cæsari justis persolutis Adolphum Nassovium bellica laude dotibusque aliis multis insignem Ducem ad Imperatoriam dignitatem pene solus evexit, eundemque ad Imperij coronam suscipiendam Aquisgranum deduxit. At qui tantopere placuit Imperator, paulò post maximo pere Gerardo displicuit: Adolphum enim fortunam suam non capientem, & in scelera effusum denique, idem qui creandi, fuit etiam author exauthorandi Cæsaris, vocato in Imperij thronum Al-

berto